

Publicerad 2017-05-11 21:04 av VildÄngel

Borderline. I gränslandet.

Att balansera på kanten

Ena sidan ljus den andra mörk

Eller vänta nu skiftar det igen

Som natt blir dag och dag blir natt

Ständigt är jag i gränslandet

Till något jag inte kan förklara

Jag blir hög på livet alla färger bländar mig jag hinner nästan inte andas euforin gör mig yr

För att ögonblicket senare kastas ner i avgrunden där allt är bränt

Allt är grått

Finns ingen mening med någonting

Tomhet

Den förbannade tomheten

Som får mig att söka kickar

Vadsomhelst

En känsla att byta ut

Allt för att slippa ångesten

Som äter mig levande inifrån

Som blöter ner min kropp

och

Kväver mina andetag

Stänger ner sinne efter sinne

Mina ögon kan inte se

Hör ingenting utom utom bruset

och mina ben kan inte stå

Jag hade väl också velat allt det där

Men min ångest åt upp mig

Jag

Kunde inte stanna

Jag ville inte dö nyfiken

Jag skulle fånga dagen

Natten

Vart ska du?

Jag ska gå dit benen vill

För hjärtat längtar

Kroppen hungrar

Efter mer

Än den kan få

Begäret tar över

Radiostyrd

Av nåt mycket starkare än jag kan förstå

Lycklig för stunden

Landar i tomhet

För jag ville nåt annat

Ville nåt mer

Ner i avgrunden

Upp i rymden

Någonstans där

I gränslandet

Där

Bor jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren VildÄngel med Poeter.se id #8795 innehar upphovsrätten